

Комитетъ

БЕЛЕЖИТИ ПАНАГЮРСКИ

и ПАНАГЮРСКИ

Господинъ

№ 34

3 априлъ 1936 година

С о ф и я .

Въ вчерашното заседание на Настоятелството се предложиха следващата по-долу проекто-програма за отпразднуване откриването бюста на М. Дриновъ. Реши се този проектъ да се обсъди въ второ заседание, следъ като се проучи и обмисли поотдѣлно отъ всички членове на настоящето; делегиранитѣ къмъ него членове отъ комитета и членоветѣ на ревизителния съветъ. Това заседание ще стане на 7 т.м., вторникъ, 6 1/2 часа вечерта въ локала Батем - бергъ. Умолявате се да присъствувате.

Проектъ програма

за отпразднуване откриването бюста на М. Дриновъ

- а/. Отпразднуване на Прослава - утрото.
Въ народния театъръ сцената да бѣде окичена въ народни трицветта и лаври.
- б/. Въ аваноцената портрета на М. Д. обкиченъ въ лаври и препасанъ съ трицветни панделки да бѣде прикрепянь отъ две въ бело обличени дѣца отъ народното училище въ София, наименовано на негово име.
- в/. Председателя на комитета съ няколко думи открива прославата, а въ това време симфоничния оркестъръ изсвирва Моцартовия Реквиемъ и единъ маршъ за прослава. Следъ това, когато всички седнатъ на мѣстата си, председателя дава дума на председателя на академията на наукитѣ и по редъ на Министра на просвѣтата, ректора на университетѣ и председателя на д-во Отецъ Панси.
Всичко това трае 1 1/2 часа.
Отъ народния театъръ на чело на една процесия съ владиката и свещеници, съ портрета на Дринова и училището М. Д. се отправя до Бор. градина, дѣто въ 11 1/2 - 12 се извършва откриването подъ звуцитѣ на воената музика отъ гвардията. Откриването да стане лично отъ царя, а ако той е неразположенъ, отъ Министра на нар. просвѣта. Въ това праздненство да участвува учаща се младежъ отъ всички учебни заведения съ свои представители, за да се научи младежта да почита своитѣ будители. Презъ цѣлото Утре-прослава микрофона на родно радио да предава речитѣ на всички, които ще прославятъ Дринова.
Вечеръ въ Славянока беседа при даромъ салонъ да се устрои заедно съ д-во Оборище една чиста домашна вечеринка, която да има и литературна програма, която да се каработи още отъ сега съвмѣстно съ д-вото и да се започне приготвянето ѝ, за нейното добро изпълнение. Входа да бѣде зводенъ, а мелащитѣ да оставятъ своята лепта за продължаване дѣлото на комитета.
Хора, тенци и веселие... безъ бира и вино.

II.

Отъ няколко дена преди да се открие паметника да се даватъ въ всички вѣстници известия за това, като се намерятъ и хора които да пишатъ въ разнитѣ вѣстници статии за Дрин.

III.

Родно радко да съобщи предния денъ въ обѣдната и вечерна програма за тържеството, като му се напие за това и кратки биографически бележки за Дринова, дейностъ и животъ.

4 .

Да бъдатъ поканени всички представители на чуждитѣ държави и кореспонденти, както и бълг. журналисти, министри, професори и представители на всички културни учреждения.

Входа свободенъ.

ЗА РОЖДЕНАТА ДАТА НА ПРОФ.МАРИН ДРИНОВ

Р С Ф С Р
Моск.област.изп.ком.Советов
Раб.в Кр.Депутатов
Областное архивное управление
Гор.Москва-Красная площад 1/16
Лит.363-5 октября 1936 г.

АРХИВНАЯ СПРАВКА

В просмотренном личном деле с студента Дринова Марина, хранившегося в архивных материалах "Советах Московского университета" за 1861 г. имеется документ без подписа и печати, написанный на болгарском языке, в котором значится, что в селе Панагюрица в 1838 году 20 октября родился, а 26 октября крещен по православному обряду в церкви великомученика Теодора Тирона-Марин Дринов, приемницей его была Велка Занова.

Други сведения о его рождении и дела не имеется.

Основание: Настоящая справка наведена по материалам ГАФ, хранищимся в Московском областном архивном управлении/Фонд Совет Московского университета, дело № 445 о принята в число студентов Марина Дринова/.

МОСКОВСКОГО ОБЛ.АРХ.УПРАВЛЕНИЕ:/п/ Дероши.

ЗАВЕД.ДЕЛАМ СПРАВОК :/п/Ушакевич

Горната архивна справка е изпратена с писмо от Българската легация в Москва до Комитета бележити панагюрци и Панагюрско, като отговор на запитването на последния, чрез М-то на Външните работи у нас, да се потърсят документи в архивите на Харковския университет, където Дринов е бил професор и Московския университет, в който Дринов е следвал, за установяване на рождените дати на последния.

Горното писмо като съобщение на Недьо Горинев, секретар на Комитета през 1936 г., е поместено в сп.Училищен преглед, г.ХХХVI-1937, стр. 310-311.

СЕКРЕТАР: *Н.И. Попова*

/Пепка Попова/

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Панчо Попов
/Панчо Попов/

КОМИТЕТЪ
„БЕЛЕЖИТИ ПАНАГОРЦИ
И
ПАНАГОРСКО“

№.....

194... год.

ОФИА
ул. Тракия 22

Протоколъ

Днесъ 4. юли 1940 г. изборами
Комисия въ съставъ: Захарий Орушевковъ и
Иванъ Ториковъ, членове на Комитета „Бе-
лежити панагорци и Панагорско, се явиха
въ Столичниятъ Уредникъ и въ прииди-
съствието на Недя Ториковъ, членъ на Ко-
митета, и при издѣлванетоъ на Упрѣ-
вата на Уредницата — прииди съвѣдаше
при изхода на Министерствата на

Професоръ Маринъ Друцовъ.

Останкиятъ се помещава и посмиваха
въ същия сандѣкъ, който се поста-
ви въ опредѣлено място за таква съ-
гаи — до отнасянето чизъ въ новопо-
строеня Уредъ на именинитъ български
историкъ, етноведецъ и архивистъ на
това България.

Подписани:

Комисия: Вториковъ
Зоричевъ

Зл. отъ Комитета: И. Ториковъ

Управителъ: З. Зоричевъ

4

**ПРЕНЕСЯНЕ ОСТАНКИТЕ НА МАРИН ДРИНОВ
В НОВАТА МУ ГРОБНИЦА В СОФИЙСКИТЕ ГРОБИЩА**

/Спомени от Панче Пенев/

Както е известно Марин Стоянов Дринов, родом от гр. Панагюрище, е починал като професор в Харковския университет в гр. Харков-Русия/СССР/ на 13 март 1906 г. и погребан в гробницата на същия град на 20 март с.г., поради очакване на българската правителствена делегация, на чело с министъра на просветата Ив. Шишманов. След 3 години, по решение на Българското правителство ковчега с останките на Дринов са били пренесени в България и на 31 май 1909 г. погребани в Софийските гробища, с високи почести, в присъствието на учени, писатели, общественици и др. Това е било така нареченото второ погребение на Марин Дринов. Гробът на Дринов се намираше в квартала на покойниците интелектуалци/Учени, писатели, поети и др./, близо до църквата на гробищата/

На Дриновия гроб, освен обикновен ламаринен кръст, беше поставен и фенер, набучен на стойка. В последните години, преди пренасяне останките на Дринов в новата му гробница, гробът беше изоставен, буренясал и никой не проявяваше интерес и грижи към него. Кръстът беше ръждясал, изгнил в основата си и климнал на страни. Поради високия бурен и храсти името на кръста не можеше да се прочете и за намиране гробът, трябваше да се иска съдействието на управлението на гробищата. От друга страна гробът на Дринов, попаднаше в парцел, който по новата регулация на на този квартал в гробищата, ставаше улица.

При такова състояние на Дриновия гроб, липса на грижи от когото и да би било и минаваща регулация, съществуваше голяма опасност, този священ гроб за българския народ и наука да бъде забравен.

През годините 1935-1941 бях на работа в Столичната община, на длъжност държавен подконтрольор. На нас подконтрольорите, като контролни органи не приходо-разходната дейност на общината, кмета периодически възлагане е заповед контролирането на дадени служби. През 1939 г., между службите, които ми бяха определени, беше и службата "Гробища". Това ми даде възможност, но често да ходя по служба в гробищата. При такива посещения на гробищата, като панагюриец и почитател на именития наш учен, аз се заинтересовах от гробът на Марин Дринов, който ми бе показан от един стар служител на гробищата. Още при първите посещения на гробът, неговата изоставеност, ми направи най-лошо впечатление. Застанал пред буренясалия гроб, аз си думях:

-Тук е погребан един от най-големите наши учени, а как лошо се отпраща към паметта му! Как не умеем да гачим големия човек Марин Дринов, който

отдаде целия си живот в услуга на българския народ, на науката и цялото славянство!

Този упрек аз отправих и лично към мен.

Това беше към края на 1939 г. След като размислих, какво трябва да се предприеме да бъде спасен от изчезване и забравяне гробът на големия покойник, реших да посвета състоянието и моите опасения по отношение гробът на Мария Дринов Комитета "Бележити панагюрци и Панагюрско" и Панагюрското културно дружество в София "Оборище" и заедно с тях да действаме пред Столичната община, за отпускане на ново гробно място, където да бъдат пренесени останките на Дринов. Средних се Недо Гершинов, тогава деец член на Комитета, с Сава Михалчев, секретар на д-во Оборище които без много убеждаване, се съгласиха веднага от името на своите организации, да се действа за отпускане на ново гробно място. В близките дни след тази среща, ний изготвихме изложение до Столичната общинска управа, от името на Комитета "Бележити панагюрци и Панагюрско", Софийско дружество "Оборище" и редакцията на в. Оборище, орган на панагюрското читалище, което след като беше изтъкнали големите заслуги на Мария Дринов за нашия народ и наука и специално заслугите на последния за установяване София за столица на България, искахме да бъде отпуснато безплатно гробно място за прекаране на неговите останки. Преди това, заедно с управителя на гробищата Грънчарев, след обхождане на гробните места в центъра еколе гробищата, установихме че в тази част има само едно празно и свободно гробно място, което не влизаше на Общинската управа, трябвало да се намери за погребение на голем покойник. Това място беше в съседство с гробът на Андрей Ляпчев, бивш министър председател през фашистко време, умрял и погребан наскоро. И именно за такъв покойник, от ранга на Андрей Ляпчев, това място беше резервирано, преди което управителя Грънчарев изказваше съмнение за неговото отпускане за гроб на Дринов. Той, обаче, постави надпис на нашето изложение, че мястото е свободно.

За отпускане на безплатно място за покойника, съгласно бюджета на общината, трябвало да се преизнесе и да даде съгласие Общинската управа, но това време възглавявана от кмета нх. Иван Иванов. В десет на насроченото заседание на Управата, помелих началника на Държавната контрола Милаш Кузев, да го замлътвам в това заседание, за да присъствам при разглеждане на въпросът за отпускане гробно място на М. Дринов, за което той даде съгласие. Мнението на Държавния контролор в заседанието на Общинската управа, особено по финансови въпроси, беше меродавно, а отпускането на безплатно гробно място беше същевременно и от такъв характер. В заседанието при декида за отпускане на въпросното място, станаха доста оживени разговори. Против отпускане на безплатно място, не

3

се обяви никой от призованците, обаче, всички бежа единдушни, че това трябва да бъде запазено за някой "голям" покойник, тъй като други свободни места в центъра на гробищата нямало. Вземах Думата и изтъкнах големите заслуги на Дринов и специално заслугите му към българската наука и за установяване София за столица, поради което, подчертах аз, че голям покойник от него в гробищата няма, нито пък ще има в близко време. В същото време на заседание пристигна и пом. кмета Иван Лекарски, който като преосветен деец, най-добре познаваше преосветната и книжовна дейност на Марин Дринов. Той се веднага намеси в разискванията и настоя за изпускането на място да бъде отпуснато за гроб на Дринов. След това Общинската управа взе решение за отпускане това място за гроб на Марин Дринов.

Искането на Комитета "Бележити панагюрци", Панагюрското културно дружество "Оборице" и редакция на в. Оборице, следователно беше уважено, което ми смятахме за голям успех. Но само отпускането на гробно място, не беше достатъчно. Необходимо беше да се постави и подходящ паметник на новия гроб на Дринов, достоен за големия покойник. Гроб с обикновен кръст, в съседство с големия надгробен паметник на Андрей Липчев и др. паметници на еколо, щеше да бъде престо подигравка с паметта на бележития учен и прогресивен общественик. Затова трябваше да се търси начин за поставяне на подебав, макар и скромен паметник на новия гроб. Комитетът и дружеството не разпеллагаха с средства за направа на паметника. От друга страна и Столичната община не би се съгласила да прави разходи за такъв паметник. Общинската управа беше счела вече, че е изпълнила своя дълг към покойника, с отпускане на безплатно гробно място. Затова беше нелишно да се правят нови постъпки пред Софийската община, за отпускане суми за направа на паметник, и такива не бежа направени въпреки настоявателствата на Недо Гериков.

По това време в разговор с скулптора при Софийската община Васил Зидарев, ^{се спомнах, че} панагюрци, в лицето на своите организации в София, са затруднени да направат паметник на своя покосен съгражданин и голям български учен Марин Дринов, а кмета инж. Иванов не би се съгласил да бъдат отпуснати суми за направа на такъв паметник.

Зидарев след като помисли малко, се обърна към мен и ми каза:
- Прекрасно е останките на Марин Дринов в новият му гроб, без паметник няма да бъде. Такъв ще бъде направен от Столичната община, без знамето на кмета Иванов и неговите помощници. Ще бъде изработен от гранит в общинската карьера в с. Владая/сега Райко Даскалево/, а принадлежностите към него, ще бъдат изработени в общинската работилница. Ще използвам и от моите кредити, отпуснати ми за украсата на София. Ще искам, обаче и твоята помощ като контролен орган при оправдаване на разходите по изработване на паметника.

На другия ден, заедно с Васил Зидарев, заминахме в общинските камери

4

в с.Владая,където той поръча от "имете" на кмета,да бъде изработен един Гранитен блок,за което даде размери и указания за изработката му на майстора-специалист по изработване на паметници.

-Ами заповед или писмо за изработване на паметника ще получим ли,запита началника на карьерите?

-Да,ще получите,аз лично ще вия донеса,подписана от кмета,отговорът Зидаров и даде нареждане блокт да бъде изработен в най скоре време и пренесен в Софийските гробища.

Другите принадлежности към гранитния блок,като фекери,букви,украшения и пр.бяха поръчани по направени скици от Зидаров в общинската работилница.

За време около един месец гранитния блок бе изработен,пренесен в Софийските гробища и поставен заедно с другите принадлежности на новия гроб върху специално изработена площадка.

В гробищата бе издигнат нов паметник,внушителен,отговорен на паметта на големият български учен Марин Дринов.Изработен бе и специална гробища.

Големите заслуги на Васил Зидаров,за издигане паметника на Марин Дринов на неговия гроб в Софийските гробища,трябва да бъдат подчертани.Зидаров и сега е на служба в Софийския градски народен съвет,изпълняващ същата служба-скулптор на съвета.Украсата на София след 9 септември 1944 г.с поставяне паметници,бистове,разни фигури по площади,улице и градини е негово дело.

На 7 юли 1940 г.останките на Марин Дринов,при участието на много народ и представители на разни учреждения и организации,бяха пренесени в новия гроб.Това пренасяне останките на Дринов в новия гроб е известно като трето ^{негово} погребение.

При разкопването на стария Дринов гроб,което и при пренасяне на останките в новия гроб,поради отсъствие от София,не можах да присъствам.

Но след въртането ми в София,се срещнах с Недо Гериков и разпитах за извършеното около пренасяне останките в новата гробища и др.Разпитах го и по разкопването на стария гроб,и не ли запазил няко от Дриновите останки,да имаме ~~още~~ за спомин и изпратим в Панагюрския музей.Гериков отговори,че при разкопването на стария гроб,са извадили само костите на Дринов,които поставили в малък,специално изработен сандък,били поставени в новата Дринова гробища.Всички други останки,като нарчета от дрехи и др.,върнали в гробът и зарити заедно с ковчегата.

Отговорих на Гериков,че е извършено голяма грешка,защото не са запазени няколко от неговите кости,др.останки,както и че не е изваден и неговия ковчег.

След тази разсела с Гериков,пред мене бе поставен въпроса,за раз-

5

8

копчането на стария гроб, за изваждане на негові останки, заедно с ковче-
га на Дринов, които да бъдат изпратени в музей в Панагюрище. Сметнах че
снабдяването музей с такива ценни реликви от Марии Дринов, не представ-
ляват голям интерес не само за панагурци, но и за всеки българин. Затова
аз реших да направя всичко възможно, не да бъде разкопан открито стария
гроб на Марии Дринов и те в мое присъствие и под мое ръководство.

Вече към края на 1940 г. За мое предложение, по съвет на управителя на гроб-
ницата Грънчарев, който веднага се съгласи да бъде извършено ново раз-
копване на гроба, не при условие, разкопването да стане през м. м. май или
юни на следната година, когато почвата в гробницата е неизсъхнала, което
цяло да даде възможност не добре да бъдат разкрити останките, останали
в гробът.

Второто разкопване стария гроб на Марии Дринов, в мое присъствие бе
извършено на 12 юни 1941 г. При разкопването извадихме следните работи:
прогнили парчета от дваринското облекло на Дринов, 2-3 малки костички
от ръцете на Дринов и 1-2 копчета металчески от гермата върхна дреха
и металческия ковчег, с които се били пренесени останките на Дринов
от г-р Харков, в София. Останките от дрехите, костичките и копчетата, опа-
ковани в сандък и пренесени в дома, на ул. Ами Буе 15, а металческия ковчег,
кръстът и фенера, опаковани в сандък, изпратих в Панагюрище-Читалище
те, където се числят музей. Сандъка с останките от дрехи и пр. които бе-
ха доста окаляни, подложих на продължително почистване на дворката на
чекма, при големите протести и сърдечна майка ми. Последната сълзи
очи, казваше че от умрял човек от гробница къде ме се носи в къщи, че се-
га или духове ще витаят над нашата къща и че от нечестия ме ще можем
да се отървем. От после научих, че майка ми тогава е била, зинала по-в
къщи да свети масло, да бъдат прегледани елите духове, които съм довел в
къщата с домашни останките от покойния Дринов.

Изпратих и нечистите парчета от Дринови дрехи, костички и металчесо
ки копчета, в специално приготвена витринка, изпратих в Панагюрския му-
зей. В музей пристигнали и металческия ковчег, кръстът и фенера от ста-
рия гроб на Марии Дринов.

Годината беше 1941.

София, 9 март 1956 г.

/Начко Шенев/

9

Претпис от писмо № 34. папка № 6. архив при Цепториге-
скыя отдел на соудба Музеи при Бр. Нар. Совет на Д. П. Такашоритзе.
Харковъ 1899, 26. Септември

Любезни Господине Чуцови,

От младежи, кои постъпятъ в рускыи медицин-
скыи факултетъ по фармациата се иска :

1. Да са свършили четири класса въ класическа гимназия (сз латински език).
2. Да са служили в аптека при години, катто аптекар-ски ученици.
3. След това да издржат штилт за аптекарски по-могущици

4. Приемането става веднажъ в годината, имено в на-
чалото на септември, когато се изхвизват лезиците.
Тажива са общите условия. Правст ли се от
тех отстъпки да бъдат, това не мога да кажа, защото в
нашии университет до сга не са постъпили българи по
фармациата. Но иска ми се да вървамъ, че ако молуцият да
си изходатайствоват чрез рускыи консултба стипендия от
Азиатскый Департамент, то с препоръка от там твие ще бз-
дете приети без особени спънки, с зауръжение за държавне по-
дска и стипендия от латински езикъ - за тая година твие ще
беге окъсели, - опитайте си зестъта за го година!

Чикрето ви желая зодра сполука!

М. Дриновъ.

II.

Претпис от писмо № 36 папка № 6. архив при
Цепторигескыя отдел на соудба Музеи при Бр. Нар. Совет на
Д. П. Такашоритзе.

Харковъ 1898 5. февруари

Любезни Господине Бемиджиев,

Бързам да ви изпраля приговорнага

тук част от спомена си за да ви туристичне до 15. т. м.
По нег твие лесно ще се сетите криво ще биде дръвца
част, в която ще е релъ за трудовете че покойнич ббжиде
в "Периодическото списание" за последните петни години
на живота му и за неговата одностепенна деятелност.
Прочетете мила ви това що ви пращам сега, и ако

намерите, че споменът ми заслужава подкрепа, то
премислете и ми звете по-скоро, как и ще намер-
вате за по-добро да се направи. - Сякото по-малко от
говора Ви и око види от него, че е желателно, аз
ще побързам да събера и другите ест. Може да
ще поговоря с Вас - трябва да Ви кажа, че аз изпратих
една картина на Бондова до Редакцията на Светлината
и на г-н Михайлова. Той с голяма готовност се възмечува
за отпечатък в журнала си заедно с едно кратко ре-
феративно на Бондова, което аз не рекох да
ще напиша. Но дали не би било възможно, някъде
някъде също реферативно да се отпечата в "Свет-
лина" споменът ми, ня да се извади от там за-
едно с портрета в особня брошурка?
С искрена пожелание и поздрав!

М. Дринов

III.

Братие от писмо № 1. патка № 6, архив при Цито-
рическият отдел на служба музеи при Бр. Нр. Совет и др.
Личнопорите. (1893г.)

Почитаеми Господине Преподателю!

С особено удоволствие прочетох писмото Ви от
16. Октомврия. От все сърце се радвам за възобновяването на
доготамежното Личнопорско Читалище "Виделина" и му
желая всекакво напредък.
У мене не се намериха лични екземпляри
от ония периодически списания, в които са печатани рус-
ките ми статии; на и у харковските книготрговци
не можех да намеря тия списания.
Опитвах се да ги полуга и в Москва и Петер-
бург, но това и забавих и отговора си, но за жалост, тия
ми опитвания и до сега остават безплодни. Столунски
да събера само особни отпечатъци от някои статии, които
Ви и неправам. - Аз не губя надежда, че рано или
късно ще мога да събера и изгубените и другите си руски дру-
жбуци, които желая да имаме в читалището.
Искрено съм благодарен Вам и на Вашите постъпки дру-
жбе в насочването за нещата, които ми показват и което за мене
е особено важно. Ваши покорен слуга

М. Дринов

На 4 юлий т. г., Недѣля преди обѣдъ,
НА ПЛОЩАДА
„БЕНКОВСКИ“ ВЪ ПАНАГЮРИЩЕ
ЩЕ СТАНЕ ОТКРИВАНЕТО БЮСТА - ПАМЕТНИКЪ НА

МАРИНЪ С. ДРИНОВЪ

първиятъ нашъ ученъ-историкъ, езиковедъ, пръвъ министъръ-българинъ следъ освобождението и единъ отъ най-виднитѣ строители на нова България

ПРОГРАМА:

- I. ПАНИХИДА въ черквата „Св. Богородица“.
- II. ОТИВАНЕ ДО ПЛОЩАДА „БЕНКОВСКИ“.
- III. МОЛЕБЕНЪ ПРЕДЪ ПАМЕТНИКА отъ Негово Високопреосвещенство Пловдивския митрополитъ г. г. Максимъ или неговъ пратеникъ.
- IV. ВСТЪПИТЕЛНИ ДУМИ ЗА ТЪРЖЕСТВОТО отъ Председателя на Комитета и Кмета на града.
- V. ОТКРИВАНЕ ПАМЕТНИКА отъ Господинъ Министра на Народното просвѣщение или неговъ пратеникъ.
- VI. РЕЧИ:
 - 1) Отъ представителя на Университета, Академията на наукитѣ и Историческото дружество г. П. Никовъ
 - 2) Отъ члена на Комитета „Бележити панагюрци и Панагюрско“ г. Стоянь Костурковъ.
- VII. ХИМНЪ НА МАРИНЪ ДРИНОВЪ, пѣе хоръ.
- VIII. ПРИВЕТСТВИЯ И ПОЛАГАНЕ ВЪНЦИ.
- IX. ОТИВАНЕ ДО РОДНАТА КЪЩА НА МАРИНЪ ДРИНОВЪ.

КОМИТЕТЪТЪ КАНИ ВСИЧКИ КУЛТУРНО-ПРОСВѢТНИ ОРГАНИЗАЦИИ И ГРАЖДАНСТВОТО ДА ВЗЕМЕ УЧАСТИЕ ВЪ ЧЕСТВУВАНЕТО ПАМЕТЬТА НА ГОЛЪМИЯ И МНОГОЗАСЛУЖИЛЪ НА РОДИНАТА НИ БЪЛГАРСКИ УЧЕНЪ.

Б. Д. Ж. ПРАВИ 65% НАМАЛЕНИЕ ДО ПАНАГЮРИЩЕ И ОБРАТНО.

30. юний, 1937 г.

ОТЪ КОМИТЕТА.